

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/11/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720010505
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6720010505.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Adriány Považanovej, v trestnej veci obvinenej Y. T., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 10. februára 2021, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen zo dňa 25.11.2020, sp. zn. 2T/48/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť okresného prokurátora z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením sp. zn. 2T/48/2020 zo dňa 25.11.2020 samosudca Okresného súdu Zvolen podľa § 241 ods. 1 písm. c) Tr. por. s poukazom na § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. zastavil trestné konanie obvinenej Y. T., nar. XX.XX.XXXX pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe,

že aj napriek tomu, že dňa 06.05.2020 v meste Q., osobne prevzala výzvu Okresného súdu vo Zvolene č. k. 5T/138/2015, na nastúpenie trestu do výkonu trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu vo Zvolene č. k. 5T/138/2015-139 zo dňa 22.10.2015, právoplatného a vykonateľného dňa 26.11.2015 v spojení s uznesením Okresného súdu vo Zvolene č. k. 5T/138/2015 zo dňa 30.05.2018, právoplatného a vykonateľného dňa 30.05.2018, ktorý mala nastúpiť do S. a S. v R. R., L. 7, najneskoršie v priebehu dňa 11.05.2020 v čase do 14:00 hod., pričom túto výzvu nerešpektovala a výkon trestu nenastúpila, a to až do dňa 12.05.2020, nakoľko skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Také svoje rozhodnutie odôvodnil súd prvého stupňa prakticky tým, že po preskúmaní obžaloby, výpovede obvinenej a vo veci vypočutého svedka E. Q., zbral do úvahy všetky okolnosti predmetného prípadu, osobu obvinenej, keď z výpovede svedka a obvinenej, ako aj zo spisového materiálu vyplynulo, že obvinená do výkonu trestu dňa 11.05.2020 nenastúpila z dôvodu, že po doručení jej výzvy na nariadenie výkonu trestu, ktorá jej bola doručená dňa 06.05.2020 musela zabezpečiť starostlivosť o maloleté deti, nakoľko je bezdomovec a prespávali s deťmi v bunke za 4. nástupišťom, musela všetky veci prenosiť na N. L. XX k synovi U. C., pričom manžel vtom čase bol hospitalizovaný do 11.05.2020 a nemala ako zabezpečiť starostlivosť o ne. S prihliadnutím na skutočnosť, že obvinená žije s deťmi ako bezdomovec možno podľa okresného súdu uveriť tvrdeniu obvinenej, že nemala finančné prostriedky a vzhľadom k tomu, že ešte nebola vo výkone trestu odňatia slobody aj tomu, že nemala vedomosť o tom, kde sa väznica nachádza a kde má nastúpiť. Obvinená sa však sama nasledujúci deň 12.05.2020 dostavila na Oddelenie Železničnej polície a hliadkou železničnej polície bola eskortovaná do výkonu trestu. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, a to spôsob vykonania činu, jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a s poukazom na ustanovenie § 10 ods. 2 Tr. zák., dospel okresný súd k záveru, že závažnosť činu obvinenej je nepatrná, z ktorého dôvodu, nie je možné jej konanie právne kvalifikovať ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa §

348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Taktiež konanie obvinenej nevykazuje znaky inej skutkovej podstaty trestného činu uvedeného v Trestnom zákone.

Proti tomuto uzneseniu podal okresný prokurátor v zákonnej lehote sťažnosť, a to písomným podaním zo dňa 01.12.2020, doručeným okresnému súdu v rovnaký deň. V jeho dôvodoch primárne poukázal na odôvodnenie okresným súdom postupu podľa § 241 ods. 1 písm. c) Tr. por. s poukazom na § 215 ods. 1 Tr. por. v napadnutom uznesení. S týmto rozhodnutím sa obžaloba nestotožňuje, je toho názoru, že v uvedenej veci nebol daný zákonný dôvod na takýto postup okresného súdu. Skutok bol spáchaný obvinenou, je jednoznačne preukázaný listinnými dôkazmi, o vierohodnosti ktorých niet pochyb. Tieto nemajú všeobecný charakter, ale konkrétny, pretože sa jedná o konkrétne rozhodnutia voči obvinenej, na základe ktorých potom malo dôjsť k ďalšiemu konaniu vo forme vydania výzvy na nástup na výkon trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený zákonným a právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 5T/138/2015. Je zrejmé, že obvinená výzvu k nástupu trestu odňatia slobody neakceptovala. Z jej strany neboli realizované žiadne relevantné kroky, smerujúce k prípadnému odloženiu nástupu trestu odňatia slobody. Táto sama uviedla, že výzva na nástup do výkonu trestu odňatia slobody jej bola doručená, osobne ju prevzala a z nej sa dozvedela aj presný dátum a čas, kedy má nastúpiť na uvedený výkon trestu. Ďalšie okolnosti, ktoré uvádza a odôvodňuje, nenastúpenie trestu odňatia slobody, sú pre uplatnenú právnu kvalifikáciu voči osobe obvinenej irelevantné, pretože táto v čase, keď vedela, že má nastúpiť výkon trestu odňatia slobody, žiadnym spôsobom nepožiadala o jeho odklad, prípadne nekontaktovala a nerealizovala potrebné kroky smerujúce k jeho nenastúpeniu dňa 11.05.2020. Takisto nie je možné sa domnievať, že obvinená nemala vedomosť, akým spôsobom postupovať, keďže už v minulosti jej bol takýto odklad zamietnutý v trestnej veci, a to rozhodnutím Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/138/2015 zo dňa 12.12.2019. Taktiež je potrebné uviesť, že v minulosti jej bol viackrát uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, preto jej vyjadrenie, že ešte nebola vo výkone trestu odňatia slobody aj tomu, že nemala vedomosť o tom, kde sa väznica nachádza a kde má nastúpiť, sa javí prinajmenšom nedôveryhodné. O skutočnosti, že jej hrozí nástup výkonu trestu odňatia slobody, bola vyzrozumená už dlhší čas, a to od 06.05.2020 a vedela, že takýto trest vykonať bude musieť. Obvinená sa vyhýbala nástupu výkonu uvedeného trestu dlhšiu dobu, pričom pôvodne uložený trest povinnej práce, jej z dôvodu takisto neakceptácie tohto trestu, bol sudcom Okresného súdu Zvolen premenený rozhodnutím zo dňa 30.05.2018, právoplatným 30.05.2018, kde jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 140 dní. Preto s poukazom na uvedené má obžaloba za to, že v uvedenej veci nie je možné uplatniť ustanovenie § 10 ods. 2 Tr. zákona a posúdiť závažnosť tohto prečinu ako nepatrnú. Záverom navrhol, aby krajský súd podľa § 194 ods. písm. b) Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu a uložil mu, aby vo veci konal a rozhodol.

K sťažnosti okresného prokurátora sa vyjadrila obvinená prostredníctvom svojho obhajcu, podaním doručeným okresnému súdu dňa 28.12.2020, v ktorom primárne poukázala na obsah zákonného ustanovenia § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 10 ods. 2 Tr. zák. Ďalej uviedla, že v ustanovení § 10 ods. 2 Tr. zák. je vyjadrená výnimka z formálneho chápania kategórie trestných činov vo vzťahu k prečinu. Stupeň závažnosti nemožno presne zmerať a vyjadriť v konkrétnych jednotkách. Závažnosť prečinu určujú najmä spôsob vykonania činu a jeho následky, b) okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný (napr. poľahčujúce a priťažujúce okolnosti), miera zavinenia a pohnútky páchateľa.

Termín jej nástupu do výkonu trestu bol stanovený do 11.05.2020 do 14.00 hod. Sama sa dostavila na OO PZ Q. deň po termíne nástupu dňa 12.05.2020 a z vlastnej iniciatívy oznámila, že z objektívnych dôvodov nestihla termín nástupu do výkonu trestu a chce sa hlásiť do výkonu. Ako dôvody nenastúpenia do výkonu trestu v pôvodnej lehote uviedla najmä nepriaznivé a ťaživé životné a rodinné pomery a situáciu, keď žila ako bezdomovec (za 4. nástupišťom osobnej železničnej stanice), mesiac bývala s maloletými deťmi na N. L. XX vo Q., musela prenosiť všetky veci do nového miesta bývania, muža mala v nemocnici a nemala ako zabezpečiť starostlivosť o maloleté deti.

Dôvody ňou uvádzané už v prípravnom konaní svojou povahou, vážnosťou a intenzitou dosahujú rozmery vážneho dôvodu zakotveného v skutkovej podstate § 348 Tr. zák. ako výnimky brániacej naplneniu objektívnej stránky skutkovej podstaty a vyvedeniu trestnej zodpovednosti voči nej. Okrem toho jej konanie (skutok) aj z pohľadu materiálnej stránky (korektívu) nedosahovalo znaky prečinu vyžadované ust. § 10 Tr. zák., keď mimo iného sama, dobrovoľne odstránila následok svojho jednodňového omeškania tým, že polícii osobne oznámila svoje omeškanie a vyjadrila ochotu výkon trestu nastúpiť. V tomto smere poukazujú aj na stanovisko Najvyššieho súdu SR publikované pod č. 82 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR č. 7/2015. V ďalšom poukazuje na obsah ustanovení § 2 ods. 1 Tr. por. a čl. 1 ods. 1 Ústavy SR.

Vzhľadom na vyššie opísané okolnosti má zato, že sťažnosť prokurátora a tiež obžaloba je z vyššie uvedených dôvodov nepresvedčivá, neopodstatnená a nezákonná. Zastáva názor, že jej trestné stíhanie je vykonávané spôsobom odporujúcim zákonnej a ústavnej úprave. Z uvedených dôvodov sa domnieva, že súd prvého stupňa v rámci prejednávania veci postupoval plne v intenciách ustanovení Trestného zákona a Trestného poriadku a na základe riadne a dostatočne zisteného skutkového stavu dospel k správne a zákonne právnemu názoru vyjadrenému v napádanom uznesení, ktoré zdôvodnil náležitým a predpísaným spôsobom v súlade s ust. § 176 ods. 1, 2 Tr. por. S prihliadnutím na uvedené skutkové a právne zistenia a skutočnosti má za to, že napadnuté uznesenie je vo všetkých výrokoch zákonné a správne, a preto navrhla krajskému súdu toto uznesenie ako vecne správne potvrdiť a sťažnosť prokurátora okresnej prokuratúry zamietnuť ako nedôvodnú.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť okresného prokurátora nebola dôvodne podaná.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu a vyhodnotením dôkaznej situácie, krajský súd konštatuje, že okresný súd správne a zákonne rozhodol, keď postupom podľa § 241 ods. 1 písm. c) Tr. por. s poukazom na § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. zastavil trestné konanie obvinenej Y. T., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák., nakoľko skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci, a to z dôvodov podrobne uvedených v odôvodnení napadnutého uznesenia, s ktorými sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil a v podrobnostiach preto odkazuje na podrobné a správne zdôvodnenie napadnutého uznesenia.

K dôvodom sťažnosti prokurátora krajský súd považuje za potrebné uviesť nasledovné fakty. Je nepochybné, že obvinenej Y. T. bol trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/138/2015 zo dňa 22.10.2015, právoplatným a vykonateľným dňa 26.11.2015 v spojení s uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/138/2015 zo dňa 30.05.2018, právoplatným a vykonateľným dňa 30.05.2018 uložený trest odňatia slobody vo výmere 140 dní, na výkon ktorého bola zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Nepochybné je aj to, že obvinená dňa 06.05.2020 prevzala výzvu Okresného súdu Zvolen zo dňa 15.04.2020 na nastúpenie výkonu uvedeného trestu odňatia slobody najneskoršie v priebehu dňa 11.05.2020 v čase do 14.00 hod. v S. na výkon väzby v R. R.. Aj z výpovede svedka E. Q., staršieho inšpektora oddelenia železničnej polície PZ Q. je nepochybné tiež to, že obvinená sa sama v nasledujúci deň 12.05.2020 dostavila spolu so svojimi deťmi na oddelenie železničnej polície PZ Q., kde predložila predmetnú výzvu na nástupenie do výkonu trestu. Vykonanými lustráciami bolo zistené, že po nej nebolo vyhlásené pátranie, ani príkaz na dodanie do výkonu trestu. Z uvedeného dôvodu jej bolo umožnené zabezpečiť si starostlivosť o deti. Po vykonaní týchto úkonov boli s ňou spísané potrebné zápisnice a hliadkou oddelenia železničnej polície PZ Q. bola ešte dňa 12.05.2020 eskortovaná do výkonu trestu.

V reakcii na sťažnostné námietky okresného prokurátora, že zo strany obvinenej neboli realizované žiadne relevantné kroky smerujúce k prípadnému odloženiu nástupu výkonu trestu odňatia slobody, a že jej bol v minulosti viackrát uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, preto jej vyjadrenie, že ešte nebola vo výkone trestu odňatia slobody aj tomu, že nemala vedomosť o tom, kde sa väznica nachádza a kde má nastúpiť, sa javí prinajmenšom nedôveryhodné, krajský súd zdôrazňuje skutočnosť, že z dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní nebola zistená skutočnosť pre podanie návrhu obvinenou Y. T. na povolenie odkladu výkonu trestu odňatia slobody v zmysle ust. § 409 Tr. por. Zároveň obvinená už nespĺňala ani podmienky pre podanie návrhu na povolenie odkladu výkonu trestu odňatia slobody podľa § 410 ods. 1, ods. 2 Tr. por., ktorá skutočnosť jej bola oznámená uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/138/2015 zo dňa 12.12.2019. Ďalej odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že podľa potvrdenia G. Q. o trvalom pobyte obvinenej zo dňa 05.06.2020, táto je prihlásená na trvalý pobyt len na adrese Q., teda nemala stále bydlisko. Obvinená Y. T. nebola do 12.05.2020 vo výkone trestu odňatia slobody. Prvýkrát bola vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý jej bol premenený z dôvodu nevykonania zvyšku trestu povinnej práce práve v konaní Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/138/2015. Tento trest odňatia slobody vykonávala v období od 12.05.2020 do 29.09.2020. Až po jeho vykonaní nastúpila výkon ďalšieho premeneného trestu odňatia slobody, uloženého jej v konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 3T/20/2014, ktorý trest má vykonávať v období od 29.09.2020 do 29.09.2021. Zabezpečenými dôkazmi v prípravnom konaní nebola vyvrátená obrana obvinenej v tom

smere, že musela sama zabezpečovať starostlivosť o svoje dve maloleté deti, že nemala ani finančné prostriedky a ani nemala vedomosť, kde presne sa nachádza väznica, kde mala výkon trestu nastúpiť, z ktorého dôvodu sa sama dňa 12.05.2020 prihlásila na O. železničnej polície PZ Q., kde jej bolo ešte umožnené zariadiť si neodkladné veci, zabezpečiť deti a následne po spísaní s ňou potrebných úkonov bola eskortovaná za účelom nástupu výkonu trestu do S. na výkon väzby a S. na výkon trestu odňatia slobody R. R.. Obvinená teda sama a dobrovoľne odstránila následok svojho konania tým, že sa hneď na nasledujúci deň 12.05.2020 po tom, čo mala najneskôr v priebehu dňa 11.05.2020 v čase do 14.00 hod. nastúpiť v S. na výkon väzby v R. R. výkon trestu odňatia slobody uloženého jej v konaní Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/138/2015, osobne dostavila na políciu, kde oznámila dôvody nenastúpenia výkonu trestu v zmysle výzvy súdu a vyjadrila ochotu výkon tohto trestu nastúpiť.

Krajský súd za takéhoto stavu konštatuje, že okresný súd si správne počínal, keď dospel k záveru, že vychádzajúc z ust. § 10 ods. 2 Tr. zák. (tzv. materiálny korektív) je závažnosť činu obvinenej nepatrná. Z tohto dôvodu, nie je možné jej konanie právne kvalifikovať ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a toto jej konanie nevykazuje znaky inej skutkovej podstaty trestného činu uvedeného v Trestnom zákone.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody senát Krajského súdu v Banskej Bystrici jednohlasne rozhodol tak, že sťažnosť okresného prokurátora podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.